

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Η (Έξάμηνος Β') * ΑΘΗΝΑ, 22 ΤΟΥ ΤΡΥΓΗΤΗ 1910 * ΑΡΙΘΜΟΣ 402

Ένας λαός υψώνεται άμα δείξη πώς δέ φο-
βείται την αλήθεια.—ΨΥΧΑΡΗΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΘΗΝΙΩΤΗΣ. Αθηνιώτικα γράμματα.
ΣΗΓΓΡΟΣ ΒΑΡΟΤΣΗΣ, S. meti. GANXIV (Πετράρκος). με-
τάφραση.
ΠΑΙΑΣ Η. ΒΟΥΤΤΕΡΙΔΗΣ. Λόγια Αρρεβονιασμένου : Β'—
Λατρεία Γ'—Η χαρά μου.
ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ. Φυλλάδες του Γεροδόχμου (συνέ-
χεια).
ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΚΟΡΑΚΑΣ. Μαρτύριο.
Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΝΟΤΜΑ. Θεατρικά : Εύα-Μαρία-Ελένη-
Σαλώμη, Ζένη-Γέλια κτλ.—Οι Σκλάβοι.
ΛΑΒΑΖΑΡΚΑΣ. Παραμύθια της Μανταγασκάρας : Τ'Αστρο-
πέλεκι και οι Φλόγες.
Μ. ΜΑΛΑΚΑΝΗΣ. Ρίση σε μερικούς εκλεκτούς : Τριγύρω
στο θάνατο (Απόσπασμα).
ΣΗΜΑΙΟΣ ΠΑΣΑΓΙΑΝΝΗΣ. Ανέκδοτα ποιήματα.
Η ΠΙΣΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΝΟΤΜΑ. Μάριος Βάρδογλης και
Σωτήρης Σάκης.
Δ. Η. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. Άντις επινίκια.
ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ—ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ—Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩ-
ΜΗ—ΒΑΡΒΑΡΟΠΑΖΑΡΟ—ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ—ΧΩΡΙΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΑΝΤΙΣ ΕΠΙΝΙΚΙΑ

Άπό τον κ. Βενιζέλο πολλά ελπίζουμε και
πολλές φορές από τις στήλες τούτες τη βρον-
τοφωνάξαμε την τέττα ελπίδα μας. Δέ θάν του
ψάλλουμε λοιπόν τή επινίκια σήμερα, πού ο
πρώτος νομής του Κράτους τον έκλεξε πρώτο
βουλευτή του και πού έχι οι Έλλαδικοί μο-
ναχά, παρά όλοι οι Έλληνες πέρα πέρα, όσοι
ένειρεύονται κάπια αληθινή πολιτική ξανα-
γέννηση, τον έχρισαν, μπορεί κανείς νά πει,
Κυβερνήτη της Ελλάδας.

Άντις επινίκια, θάν του πούμε δυό λόγια
στ' αὐτή φιλικά, θάν του θυμίσουμε λίγη ιστο-
ρία. Δέν πέρασαν πολλά χρόνια πού ή Έλ-
λάδα, σε καιρούς και σε περιστάσεις κάπως λι-
γώτερο άγριες κι άπελπιστικές από τις σημερ-
νές, θάρρεψε πώς βρήκε τὸ Σωτήρα της. Χα-
ρίλαος Τρικούπης λεγότανε. Καί είχε όλη την
καλή θέληση κι όλη τή δύναμη νάν τή σώσει.
Μυαλό δυνατό και Χέρι δυνατό. Μά όπαδός κι
αὐτός του «ό σκοπός άγιάζει τὰ μέσα». Καί
για νά πιτύχει τὸ σκοπό του, άφισε νά ρυμουλ-
κηθεί από τὰ μέσα τὰ οὐτιδανά της μικροπο-

λιτικῆς, άφισε νά πέσει θύμα μιανῆς κλίμας
ἀπό άθρόπους συφεροντολόγους και ταπεινός
πού φούντωσε γύρωθῆ του και πού τόσο πυ-
κνώθηκε και πού τόσο προστρίφτηκε πάνω του,
ώστε σιγά σιγά τὸν έπνιξε. Κ' έτσι ο Χαρίλαος
ο Τρικούπης πού εἶτανε προρισμένος νά ξανα-
γεννήσει και νά σώσει την Ελλάδα, πέρασε
χωρίς νάφισει πίσω του σημαντικά σημάδια τού
διάβα του.

Νά, τὸ μεγάλο μάθημα πού δίνει ή ιστορία
στόν κ. Βενιζέλο. Οί σουπιές δέν ἀπολείφανε
ἀπό τὸν τόπο μας. Ίσως μάλιστα και νά πλή-
θυναν. Καί οί σουπιές αὐτές θά μαζωχτούνε
τριγύρω του, πρόθυμες νάν του προσφέρουν τή
δούλεψή τους, πρόθυμες νάν του δημιουργήσουν
την ἀπαραίτητη κλίμα. Μά ο περήφανος Κρη-
τικὸς έχι χρέος νάν τὰ κλωτσήσει μακριά του
αὐτὰ τὰ σιχαμερά μαλάκια, έχι χρέος νά
βαδίσει ἴσια στό μεγάλο του τὸ σκοπό. Όχι
μέ τὸ «ό σκοπός άγιάζει τὰ μέσα», μά με τὸ
«Στόν τίμιο σκοπό, μόνο τίμια μέσα έπιτρέ-
πονται». Καί στήν ανάγκη, άνέμα και νά πέ-
σει, μά νά μή λυγίσει. Γιατί τέτιονε τονέ θέλει
τὸ Έθνος. Ένα δεύτερο Χαρίλαος Τρικούπης,
μά δίχως τὰ ψεγάδια και τις άδυναμίες τού
πρώτου.

Δ. Η. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΥΡΩ ΣΕ ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΕΚΛΕΧΤΟΥΣ*

(ΑΛΛΑΓΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΣ ΣΕ ΓΝΩΣΤΑ ΜΟΤΙΒΑ)

ΤΡΙΓΥΡΩ ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ. (Απόσπασμα)

....Αὐτὰ εἶνε, λοιπόν, τὰ πράγματα.

Και ποιός νά τὰ γυρίζει ;

Ποιός νά τὰ πάρει ἀπό δώ και νά τὰ πάλει εκεί ;

Και ύστερα γιατί ;

Λέγω τὰ πράγματα και έννοώ τὰ πράγματα
πού εἶνε άρμασμένα στα πρόσωπα.

Γιατί πράγματα χωρίς πρόσωπα δέν υπάρχουν.

Ή εἶνε σάν νά μήν υπάρχουν χειρότερο....

Κλείσε τὰ μάτια και δέν υπάρχει κόσμος.

Βούλωσε τάφτιά, δέν υπάρχει φωνή, ήχος...

Ένα χτήνος εἶνε μακάριο γιατί δέν εἶνε άν-
θρωπος.

*Ένας άνθρωπος εἶνε μακάριος γιατί εἶνε χτήνος.

) Τίτλος βιβλίου πού θά βγῇ άργότερα.